

Verovapaat matkakustannusten korvaukset vuonna 2018

Verohallinto on tehnyt 29.11.2017 päätöksen verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2018 (dnro: A235/200/2017).

1 § Vuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 § Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 § Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työtekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunoltaan erityiselle työtekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työtekemispaikalle myös silloin, jos:

1. työtekemispaiikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;
2. työskentely on tilapäistä tuloverolain 72 a §:ssä tarkoitetulla tavalla;
3. työtekemispaiikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja
4. verovelvollinen on työtekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työtekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työtekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työtekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työtekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työtekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 § Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 § Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 § Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 § Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista. Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 § Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 § Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	42 senttiä kilometriltä, jota korotetaan 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	74 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	107 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	102 senttiä kilometriltä
mönkijä	96 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	32 senttiä kilometriltä
mopo	17 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 10 senttiä kilometriltä.

10 § Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 § Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työtekemispaiikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työtekemispaiikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 § Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kestoajasta	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	19
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	42
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
- vähintään 2 tunnilla	19
- yli 6 tunnilla	42

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 § Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	50
Alankomaat	66
Albania	57
Algeria	64
Andorra	59
Angola	86
Antigua ja Barbuda	73
Arabiemiirikunnat	70
Argentiina	31
Armenia	50
Aruba	50
Australia	70
Azerbaidžan	49
Azorit	60
Bahama	70
Bahrain	70
Bangladesh	56
Barbados	60
Belgia	63
Belize	45
Benin	43
Bermuda	70
Bhutan	43
Bolivia	38
Bosnia ja Hertsegovina	50
Botswana	41

Brasilia	71
Britannia	61
Lontoo ja Edinburgh	64
Brunei	39
Bulgaria	52
Burkina Faso	38
Burundi	47
Chile	53
Cookinsaaret	68
Costa Rica	49
Curaçao	46
Djibouti	65
Dominica	52
Dominikaaninen tasavalta	56
Ecuador	55
Egypti	36
El Salvador	47
Eritrea	58
Espanja	63
Etelä-Afrikka	48
Etelä-Sudan	72
Etiopia	48
Fidži	48
Filippiinit	53
Färsaaret	54
Gabon	77
Gambia	38
Georgia	44
Ghana	49
Grenada	61
Grönlanti	55
Guadeloupe	50
Guatemala	59
Guinea	51
Guinea-Bissau	37
Guyana	40
Haiti	54
Honduras	42
Indonesia	48
Intia	49
Irak	62
Iran	48
Irlanti	66
Islanti	79
Israel	77
Italia	65
Itä-Timor	47
Itävalta	64
Jamaika	49

Japani	72
Jemen	59
Jordania	71
Kambodža	53
Kamerun	49
Kanada	68
Kanarian saaret	61
Kap Verde	42
Kazakstan	43
Kenia	65
Keski-Afrikan tasavalta	86
Kiina	65
Hongkong	68
Kirgisia	43
Kolumbia	55
Komorit	40
Kongo (Kongo-Brazzaville)	54
Kongon demokraattinen tasavalta (Kongo-Kinshasa)	42
Korean demokraattinen kansantasavalta (Pohjois-Korea)	62
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	81
Kosovo	48
Kreikka	59
Kroatia	60
Kuuba	58
Kuwait	68
Kypros	61
Laos	47
Latvia	52
Lesotho	38
Libanon	67
Liberia	43
Libya	55
Liechtenstein	65
Liettua	51
Luxemburg	65
Madagaskar	40
Madeira	59
Makedonia	52
Malawi	50
Malediivit	61
Malesia	48
Mali	41
Malta	63
Marokko	62
Marshallinsaaret	57
Martinique	52
Mauritania	42
Mauritius	54
Meksiko	53

Mikronesia	49
Moldova	48
Monaco	82
Mongolia	36
Montenegro	55
Mosambik	41
Myanmar (Burma)	55
Namibia	37
Neitsytsaaret (USA)	47
Nepal	44
Nicaragua	40
Niger	46
Nigeria	62
Norja	71
Norsunluurannikko	72
Oman	64
Pakistan	39
Palau	72
Palestiinalaisalue	68
Panama	54
Papua-Uusi-Guinea	58
Paraguay	34
Peru	57
Portugali	61
Puerto Rico	54
Puola	56
Qatar	68
Ranska	67
Romania	54
Ruanda	36
Ruotsi	64
Saint Kitts ja Nevis	60
Saint Lucia	66
Saint Vincent ja Grenadiinit	66
Saksa	62
Salomonsaaret	53
Sambia	74
Samoa	50
San Marino	58
São Tomé ja Príncipe	66
Saudi-Arabia	66
Senegal	50
Serbia	58
Seychellit	64
Sierra Leone	43
Singapore	66
Slovakia	58
Slovenia	58
Somalia	60

Sri Lanka	44
Sudan	69
Suriname	57
Swazimaa	37
Sveitsi	73
Syyria	37
Tadžikistan	36
Taiwan	61
Tansania	44
Tanska	69
Thaimaa	58
Togo	52
Tonga	44
Trinidad ja Tobago	67
Tšad	52
Tšekki	59
Tunisia	47
Turkki	52
Istanbul	54
Turkmenistan	62
Uganda	37
Ukraina	50
Unkari	56
Uruguay	54
Uusi-Seelanti	69
Uzbekistan	27
Valko-Venäjä	44
Vanuatu	58
Venezuela	86
Venäjä	60
Moskova	75
Pietari	69
Vietnam	55
Viro	53
Yhdysvallat	66
New York, Los Angeles, Washington	72
Zimbabwe	49
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	45

Linkin kautta avautuu alueiden määrittely, jolla on merkitystä ulkomaanpäivärahojen maksutilanteissa ([linkki](#)).

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. **Matkavuorokausi** on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai

sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut **ilmaisen** tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen **ruoan**, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 § Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 10,50 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 21,00 euroa.

15 § Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 § Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tosittien mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 § Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00 - 07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 12 euroa.

18 § Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 § Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2018.